

θέσει πρὸς τὴν πρωτεύουσαν Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ε) Ἡ γλῶσσα τῶν Βλάχων κοιν.: *Καταλαβαίνω - μιῶ τὰ Βλάχικα*. Ἡ γλῶσσα τῶν ὁμιλούντων βόρειον ἰδίωμα τῆς Ἑλληνικῆς Εὐβ. (Κουρ.)

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. ἔς τὰ Βλάχικα καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Στεμν.)

βλαχίλα ἡ, Πελοπν. (Ἀνδροῦς. Ἀργ. Κορινθ. Μεσσ. Τρίκκ.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τῆς καταλ. -ίλα.

1) *Βλαχῆς* 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Παροιμ.

Ὁ Βλάχος ἄρχως κε ἂν γενῇ, βλαχίλας θὰ μυρίση Ἀνδροῦς. κ.ά. 2) *Βλαχῆς* 2, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Μεσσ.)

Βλαχίτσα ἡ, Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τῆς καταλ. -ίτσα. Μικρὰ Βλάχα.

βλάχλα ἡ, βράχλο τό, Λεξ. Βλαστ. 457 βλάχλα Κέρκ. — ΠΓεννάδ. 199 — Λεξ. Βλαστ. 457 Δημητρ. βράχλα Κέρκ. — Λεξ. Βλαστ. 457 βάδα Τσακων.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐς. *βλάχνον* κατ' ἐξακολουθητικὴν ἀφομ. τοῦ ν πρὸς τὸ λ καὶ μεταπλασμὸν τοῦ γένους, δι' ὃν πβ. καὶ Ἡσυχ. «βλάχρον» φυτὸν πτέρει [ὄν] ὅμοιον, ὅπερ ἔνιοι βλάχρον καὶ «βλαχρόν» πόα τις καὶ «βλήχρα» πτέρεις.

Εἶδη πτερίδων (felices) 1) Πτέρεις ἡ ἀέτειος (pteris aquilina), τὸ βλήχρον, τοῦ Θεοφρ. (Αἰτ. φυτ. 1, 7, 4). 2) Τὸ νεφριδίον ἡ ἀρρενόπτερις (nephridium felix), τὸ βλήχρον τοῦ Διοσκορ. (4, 183), ὁ βλήτρος τοῦ Νικάνδρ. (Θηρ. 39), τὸ μεταγν. βλάχρον (Σχολ. Νικάνδρ.) (ἰδ. ΜΣτεφανίδ. Ὁρολογικ. δημῶδ. 8). Συνών. φτέρη ἀρρενικεῖα, φτέρη θηλυκεῖα (ἰδ. φτέρη). [**]

βλάχλι τό, ἀμάρτ. βάβι Τσακων.

Ἐκ τοῦ οὐς. βλάχλα.

Βλάχλα 1, ὁ ἰδ.

βλαχοδήμαρχος ὁ, σύνηθ. Θηλ. βλαχοδημαρχίνα σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *δήμαρχος*.

1) Ὁ δήμαρχος Βλαχικοῦ χωρίου καὶ εἴτα εἰρων. ὁ δήμαρχος παντὸς μικροῦ καὶ μὴ προοδευτικοῦ χωρίου σύνηθ.: Ἄσμ.

Τὸ ἦπιε ἡ Βασίλω τὸ κρασί, | τὸ κρασί μὲ τὸ κανάτι, κοντουλλίτσα καὶ γεμάτη, | τὸ ἦπιε, μὰ τὸ πλήρωσε, δυὸ παράδες τὴ λαγύνα, | γειά σου, βλαχοδημαρχίνα Πελοπν. (Βούρβουρ.) 2) Ὁ νεόπλουτος χωρικός ὁ μὴ κατορθώνων νὰ ἀποβάλλῃ τοὺς ἀγροίκους καὶ ἀξέστους τρόπους σύνηθ.: *Ποῦ τὸν βρῆκαν γιὰ γαμπρὸ αὐτὸ τὸ βλαχοδήμαρχο;* Λεξ. Πρω. Συνών. ἀρχοντοχωρεάτης.

βλαχοδικηγόρος ὁ, ΑΠαπαδιαμ. Πεντάρφ. 94.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *δικηγόρος*.

Στρεψόδικος: «... διὰ τῆς ψευτικῆς, ὅπλου τὸ ὁποῖον ἀκονίζεται δις τῆς ἐβδομάδος εἰς τὰ πταισματοδικεῖα καὶ εἰρηνοδικεῖα, ὅπου ὁ χωρικός γίνεται σωστὸς βλαχοδικηγόρος».

βλαχόκαλτσα ἡ, σύνηθ. βλαχόσκαλτσα Πελοπν. (Ἀρκαδ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *κάλτσα*.

1) Περιπόδιον ἐκ χονδροῦ ἐγχωρίου μαλλίου σύνηθ.

2) Μετων. ἄνθρωπος ἄξεστος, ἀγροῖκος Πελοπν. (Ἀρκαδ.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ.

βλαχοκαλύβα ἡ, σύνηθ. βλαχοκάλυβα Δλουκοπ. Ποιμιν. Ρούμελ. 17.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *καλύβα*. Ὁ τονισμὸς ἐν τῷ τύπ. *βλαχοκάλυβα* κατὰ τὸ βλαχοκάλυβο.

Καλύβη τῶν βλαχοποιμένων. Συνών. *βλαχοκάλυβο*, *βλαχοκάτουνο*, *βλαχοκονάκι*.

βλαχοκάλυβο τό, πολλαχ. βλαχονκάλ'βον Στερελλ. (Κλών.) βλαχοκαλύβι ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή² 59.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *καλύβι*.

Βλαχοκαλύβα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Τραυίξες, βούιξε μιὰ βοή ἀπὸ μελισσολόι,

ἔς τὴν πορτοπούλλα σιάθηκες τοῦ βλαχοκαλυβιοῦ

ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. Ἡ λ. κατὰ πληθ. *Βλαχοκάλυβα* τοπων. Θεσσ.

βλαχόκαππα ἡ, Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *κάππα*.

Εἶδος ἐπανωφορίου τῶν βλαχοποιμένων. Συνών. *βλαχοκαππόττα*.

βλαχοκαππόττα ἡ, Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *καππόττα*.

Βλαχόκαππα, ὁ ἰδ.

βλαχοκάτουνο τό, Πελοπν. (Στρέζ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *κατούνι*.

Βλαχοκαλύβα, ὁ ἰδ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Φθιώτ.)

βλαχοκερασά ἡ, ἀμάρτ. βλαχουκερασά Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *κερασά*.

Εἶδος κερασέας τῆς ὁποίας καρπὸς τὸ βλαχοκέρασο, ὁ ἰδ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

βλαχοκέρασο τό, ἀμάρτ. βλαχουκέρασον Θεσσ. (Ζαγορ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *κεράσι*.

Πληθ., εἶδος λευκῶν κερασίων μὲ σκληρὰν σάρκα.

βλαχοκονάκι τό, Λεξ. Δημητρ. βλαχοκόνάκο Λεξ. Βλαστ. 286 Δημητρ. βλαχουκόνάκου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *κονάκι*.

Βλαχοκαλύβα, ὁ ἰδ. Ἡ λ. κατὰ πληθ. *Βλαχουκόνάκα* ὡς τοπων. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

βλαχοκόριτσο τό, ἀμάρτ. βλαχουκόριτσον Θράκ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *κορίτσι*.

Κόρη Βλάχου: Ἄσμ.

Δικάξι δικαφτὰ χρονοῦ, | δὲν ἤμουν γιὰ νὰ παντριφτῶ,

νὰ πάου κάτου ἔς τὴ Βλαχιά, | νὰ πάου βλαχουκόριτσον.

Συνών. *βλαχοπούλλα* 1.

***βλαχοκυραρήνη** ἡ, βλαχοκυραρήνα Λεξ. Βλαστ. 426 βλαχουκυραρήνα Στερελλ. (Αἰτωλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *κυραρήνη*.

Εἶδος κίχλας.

βλαχολάχανο τό, Πελοπν. (Τρίκκ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *λάχανο*.

Εἶδος λαχάνου.

βλαχομάλαμα τό, Πελοπν.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *μάλαμα*.

Οἶονεϊ χρυσὸς Βλάχικος: Ἄσμ.

Καλῶς τὸ βλαχομάλαμα, καλῶς τὴ βλαχοπούλλα.

βλαχομάντηλο τό, Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Βλάχος* καὶ τοῦ οὐς. *μαντήλι*.

Εἶδος μανδηλίου τῆς κεφαλῆς.